

Hvorfor vidne?

Ugens vers

"Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden"
(1 Tim 2,3-4).

Introduktion

Guds store længsel er, at alle mennesker allevegne skal svare på hans kærlighed, tage imod hans nåde, forvandles af hans Ånd og blive frelst ind i hans rige. Han ønsker ikke noget højere end, at vi frelses. Hans kærlighed er ubegrænset. Hans nåde er umåelig. Hans barmhjertighed er evig. Hans tilgivelse er udtømmelig. Hans magt er uendelig. I modsætning til de hedenske guder, som forlanger ofre, har vores Gud bragt det allerstørste offer. Uanset, hvor meget vi ønsker at blive frelst, ønsker Gud endnu mere at frelse os. "Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden" (1 Tim 2,3-4). Det er hans hjertes længsel at du og jeg skal frelses.

At vidne handler helt og alene om Jesus. Det handler om, hvad han har gjort for at frelse os, hvordan han har forandret vores liv, og om de fantastiske sandheder i hans ord, som fortæller os om, hvem han er og om hans karakters skønhed. Hvorfor vidne? Når vi forstår, hvem han er og har oplevet hans nådes under og hans kærligheds kraft, kan vi ikke tie. Hvorfor vidne? Når vi samarbejder med ham, får vi del i hans glæde over at se mennesker frelst ved hans nåde og forvandlet af hans kærlighed.

Ugens tekster

- Jak 5,19-20
- Luk 15,6
- Zef 3,17
- Joh 7,37-38
- 1 Tim 2,3-4
- 2 Kor 5,14-15

Anledninger til frelse

Gud giver hver dag anledninger til mennesker allevegne til at lære ham at kende. Gennem Helligånden rører han deres hjerter. Han åbenbarer sig gennem naturens skønhed og kompleksitet. Universets storhed, orden og symmetri taler om en evig Gud med ubegrænset visdom og uendelig magt. Han søger for omstændigheder eller anledninger i vores liv, som kan drage os til ham.

Men selv om Gud åbenbarer sig gennem Helligåndens påvirkning, naturens skønhed og forsynets tilskikkelser, finder vi den tydeligste åbenbaring af hans kærlighed i Jesu Kristi liv og tjeneste. Når vi deler Jesus med andre, giver vi dem den bedste mulighed for at blive frelst.

Luk 19,10
Jak 5,19-20

Sammenlign teksterne. Hvad fortæller Lukasevangeliet om Kristi hensigt med at komme til jorden? Hvordan kan vi samarbejde med Kristus i hans arbejde for at frelse de fortabte?

"Den, der får en synder til at vende om fra den vildfarelse, han lever i, frelser hans sjæl fra døden" (Jak 5,20). Romerbrevet videreudvikler denne tanke. I Rom 1 og 2 siges det, at både hedningerne, som har set Gud åbenbaret i naturen, og jøderne, som har modtaget Guds profetiske åbenbaringer i Skriften, vil gå fortabt uden Kristus. I Rom 3-5 viser apostlen Paulus, at frelse kun kommer af nåde gennem tro. I Rom 6-8 beskriver han, hvordan den nåde, som retfærdiggør hver den, som tror, også er en helligende nåde. I Rom 10 siger han, at "enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses" (Rom 10,13), og understreger dernæst, at ingen kan påkalde, hvis de ikke tror, og ingen kan tro, hvis de ikke har hørt, og ingen kan høre, hvis ingen fortæller dem (Rom 10,14-15). Vi er Guds forbindelsesled i frelsesplanen; vi skal nå fortabte mennesker med evangeliets herlighed.

Til eftertanke

Vi vidner ikke for at give mennesker deres eneste mulighed for at blive frelst. Vi vidner for at give dem den bedste mulighed. Hvad er vores opgave i Guds plan for at frelse menneskene? Hvor mange mennesker har hørt evangeliet fra dine læber?

Gør Jesus glad

Er du nogen sinde blevet spurgt: "Hvordan går det med dig?" "Har du haft en god dag?" Hvordan ville det være, hvis du stillede Gud de samme spørgsmål? "Gud, hvordan går det i dag?" Hvad slags svar tror du, du ville få? Måske ville det være noget i denne retning: "Jeg har haft en meget vanskelig dag. Jeg fik tårer i øjnene over de tusinde flygtningelejre fulde af frysende, sultne, grædende børn. Jeg gik ned ad gaderne i verdens travleste byer og græd sammen med de hjemløse og fattige. Mit hjerte bløder over misbrugte kvinder og bange børn, som bliver solgt som sexslaver. Jeg så ødelæggelser på grund af krig og naturkatastrofer. Jeg så de smertefulde kvaler ved udmarvende dødelige sygdomme." "Men Gud, er der ikke noget, der kan få dig til at blive glad? Er der noget, der bringer glæde til dit hjerte? Er der noget, der kan få dig til at synge?"

Luk 15,6-7.
9-10.22-24.32

Hvordan ender disse beretninger, og hvad fortæller det om Gud?

Hele himlen glæder sig, når det tabte bliver fundet. I en verden fuld af sygdom, ødelæggelse og død kan vi bringe glæde til Guds hjerte ved at dele frelsens "gode nyheder" med andre. En af de største motivationer for at dele Kristi kærlighed med andre er, at vi ved, at når vi vidner, gør vi Gud glad. Hver gang vi åbenbarer hans kærlighed, synger hele himlen af glæde.

Zef 3,17

Hvordan reagerer Gud, når vi tager imod hans nåde og frelse?

Forestil dig scenen. Som en følge af dit vidnesbyrd tager en mand eller en kvinde, en dreng eller en pige imod Jesus som sin personlige frelser. Og Jesus bliver glad. Hele himlen bryder ud i begejstret lovsang, og vores mægtige frelser glæder sig over den person, som har omvendt sig, ved at synge. Hvad kan være mere berigende, mere tilfredsstillende end at vide, at dit vidnesbyrd gør Gud glad i en trist verden som vores?

At vokse ved at give

Dødehavet er det lavest liggende sted på jordens overflade. Med sine 423 meter under havets overflade er det den lavest liggende sø. Jordanfloden løber ud fra Genesaretsøen og snor sig ned igennem Jordandalen, før den ender i Dødehavet.

Det varme og tørre klima med et intenst solskin midt i et ørkenområde får vandet til at fordampe meget hurtigt. Dødehavet har et salt- og mineralindhold på 33,7 %, og derfor er der meget lidt, der overlever i vandet. Der er ingen fisk, ingen planter, kun nogle få mikrober og bakterier på bunden.

Vores kristenliv bliver stillestående og livløst som Dødehavet, hvis Guds nåde, som strømmer ind i vores liv, ikke flyder ud til andre. Det er ikke sådan, vi skal leve som kristne.

Joh 7,37-38
Luk 6,38

Hvad er det naturlige resultat, i modsætning til en Dødehavserfaring, når de troende modtager forfriskende strømme af levende vand fra Kristus?

"Gud kunne have nået sit mål med at frelse syndere uden vor hjælp, men for at vi skal kunne udvikle en karakter som Kristi karakter må vi deltage i hans arbejde. For at få del i hans glæde – glæden ved at se syndere blive frelst ved hans offer – må vi tage del i hans bestræbelser for at frelse dem" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 91-92).

"De, som ønsker at blive sejrvindere, må give slip på deres eget; og det eneste, der kan udrette denne store opgave, er at blive intenst interesseret i andre menneskers frelse" (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 207).

Vi vokser, når vi deler med andre, hvad Kristus har gjort i vores eget liv. Når vi tænker over, hvor meget vi har fået i Kristus, kan kun den mest usle selvished forhindre os i at dele med andre, hvad vi selv har fået. Og hvis vi undlader at dele vores tro, vil vores åndelige liv blive lige så stillestående som vandet i Dødehavet.

Til eftertanke

Hvordan har du selv oplevet at dele din tro med andre, bede med andre og hjælpe dem i deres vanskeligheder? Hvilken indflydelse har disse erfaringer haft på din egen tro og din vandring med Gud?

Trofasthed over for Kristi befaling

Loyalitet over for Kristus kræver en overgivelse til at følge hans vilje. Det nødvendiggør lydighed mod hans bud. Det fører til et hjerte, som slår i takt med hans hjerte for at frelse de fortabte. Det prioriterer de ting, han sætter højt.

1 Tim 2,3-4
2 Pet 3,9

Hvad fortæller disse tekster om Guds hjerte? Hvad sætter han højt?

Gud ønsker lidenskabeligt at frelse mennesker. Der er intet, der er vigtigere for ham. Det er hans inderlige ønske, at "alle" skal frelses og "komme til erkendelse af sandheden" (1 Tim 2,4). "Han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse" (2 Pet 3,9). I en kommentar til denne tekst indikerer The SDA Bible Commentary, at det græske ord, der benyttes om "vil" er *boulamai*, som udtrykker "sindets lyst", som "at ønske" eller "at længes efter". Dernæst kommer kommentaren med denne indsigtfulde observation om det lille ord "men". Det græske ord for "men" er *alla*. Det benyttes i denne tekst "for at understrege kontrasten mellem misforståelsen af Guds natur, nemlig at han måske er villig til, at nogle skal gå fortabt, og den sandhed, at han ønsker, at alle skal frelses" (*The SDA Bible Commentary*, 7. bd, s. 615). Kristi befaling til hver eneste af os om at tage del i hans mission som vidner om hans kærlighed, nåde og sandhed, springer ud af hans ønske om, at hele menneskeheden skal blive frelst.

ApG 13,47
Es 49,6

Sammenlign teksterne. Hvem blev det oprindeligt sagt om, og hvordan bruger Paulus det?

Der er situationer, hvor en gammeltestamentlig profeti har mere end kun en anvendelse. Her tager apostlen Paulus en profeti, som først henviste til Israel og profetisk til Messias (se Es 41,8; Es 49,6; Luk 2,32), og bruger den om den nytestamentlige menighed. Hvis kirken undlader eller bagatelliserer Kristi befaling, forsømmer den hensigten med sin eksistens, og tager fejl af sit profetiske kald over for verden.

Til eftertanke

Hvilke farer er der for kirken og for en lokal menighed, hvis den fokuserer så meget indad, at den glemmer, hvad dens oprindelige hensigt er?

Motiveret af kærlighed

I denne uge har vi fokuseret på at besvare spørgsmålet "hvorfor vidne?" Vi har set, at når vi deler vores tro med andre, oplever vi glæden ved at samarbejde med Gud i hans mission for verden. Vores vidnesbyrd om hans kærlighed giver mennesker en større mulighed for frelse, fordi de tydeligere kan se Guds nåde og sandhed.

Samtidigt er vores vidnesbyrd et af Guds redskaber til vores egen åndelige vækst. Hvis vi undlader at dele, hvad Kristus har gjort for os, og at hjælpe andre, kvæler det et ægte åndeligt liv.

Når vi vidner, får vi forbindelse med Gud, som ønsker, at alle skal blive frelst. Det er et svar i lydighed mod hans befaling. I dag skal vi se på den allerstørste motivation for at vidne.

2 Kor 5,14-15.
18-20

Hvad motiverede Paulus til at udholde prøvelser, trængsel, vanskeligheder og modgang for evangeliets skyld? Hvordan kan den samme motivation tilskynde os i vores tjeneste for Kristus?

Apostlen Paulus var motiveret af kærlighed. Der er ting, man vil gøre af kærlighed, som man ikke vil gøre af nogen anden grund. Når apostlen siger "Kristi kærlighed tvinger os," udtrykker han en evig sandhed. Ordet "tvinger" betyder "at drive, tilskynde, kontrollere eller motivere." Kristi kærlighed kontrollerede Paulus' handlinger og motiverede hans vidnesbyrd. Med en uforfærdet målbevidsthed og et helhjertet fokus forkyndte han frelsesplanen i hele Middelhavsområdet.

"Kærligheden må bo i hjertet. En dyb og inderlig kristen henter motivation for sine handlinger i sin dybe kærlighed til sin Herre. Ud fra hans rodfæstede kærlighed til Kristus springer en uselvisk interesse for hans brødre" (Ellen White, *The Adventist Home*, s. 425).

Når vi virkelig forstår, hvilket stort offer Kristus har givet for vores skyld, bliver vi overvældet af hans kærlighed og "tvunget" til at dele med andre, hvad han har gjort for os.

Til eftertanke

Han, som skabte alt (galakserne, stjernerne, englernes hær, hele universet, andre verdener) er den samme, som døde på korset for os. Hvordan kan denne ufattelige sandhed undgå at skabe en kærlighed til Gud i os og et ønske om at dele denne kærlighed med andre?

Til videre studium

Læs Ellen White:

- *The Acts of the Apostles*, "God's Purpose for His Church", s. 9-16
- *Jesu liv*, s. 598-603.

Den nytestamentlige kirke stod i fare for ikke at forstå hensigten med dens eksistens. Ellen White beskriver denne fare: "Den forfølgelse, som kom over menigheden i Jerusalem, gav evangeliet et kraftigt fremstød. Ordets forkyndelse havde haft gode resultater på dette sted, og der var fare for, at disciplene ville blive der for længe uden at tænke på Frelserens befaling om at gå ud i hele verden. De glemte, at kraften til at modstå det onde bedst opnås ved aktiv tjeneste, og de begyndte at tro, at intet arbejde var så vigtigt som det at beskytte menigheden i Jerusalem mod fjendens angreb. I stedet for at oplære de nyomvendte til at bringe evangeliet videre til dem, der endnu ikke havde hørt det, stod de i fare for at vælge en fremgangsmåde, som ville føre til, at de var tilfredse med det, der var blevet udrettet" (*The Acts of the Apostles*, s. 105).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Læs ovenstående citat fra Ellen White grundigt, især den sidste sætning. Hvorfor kan vi i dag komme til at stå over for den samme fare? Hvorfor ville en sådan holdning være frygtelig og tragisk forkert, når vi tænker over de store udfordringer, vi har i missionen?
2. Hvorfor tror du, at alle evangelierne afsluttes med en lignende missionsbefaling? Læs Matt 28,18-20; Mark 16,15-16; Luk 24,46-19 og Joh 20,21. Hvad betød disse befalinger for de første troende? Hvad bør de betyde for os i dag?
3. Kan vidnesbyrd og tjeneste nogen sinde blive en erstatning for sand åndelighed? I så fald, hvorfor? Kan vi undgå det?
4. Tal sammen i klassen om, hvordan vidnetjeneste påvirker din egen åndelige vækst. Hvad har du lært, som kan hjælpe andre? Hvilke fejl har du begået, som du kan hjælpe andre til at undgå?
5. Dvæl ved den ufattelige tanke, at Gud elsker hver eneste af os individuelt. Hvad betyder det? Hvordan bør denne måske aller vigtigste sandhed i hele universet påvirke dit liv?
